

SZÚCS LÁSZLÓ

Ne csak a gagyi diadala

Igényes kivitelű meghívót hoz a postás a szerkesztőségbe az egyik érmelléki nagyközségből. A sokadik hasonló a nyár folyamán, a tartalom is majdhogynem ugyanaz: az idei falunap(ok) programját kínálja, s egyben meghívóul is szolgál. Abban egyedi ez a küldemény, hogy a település maga gazdag kultúrtörténeti múlttal büszkélkedhet, van kire-mire emlékezni, van mit a látogatónak megmutatni. Nem is mulasztotta el az erre való hivatkozás lehetőségét a meghívó készítője, hiszen ügyes grafikai megoldással emlékeztet a programajánló a hely legismertebb fiára, legfontosabb hivatkozási alapjára, potenciális intézmény-névadójára.

Abban viszont sajnálatosan hasonló a környék többi nagyközségének falunapi meghívójához, hogy a másfél nap két-tucatnyi „műsorszáma” még véletlenül sem kínál valódi kulturális tartalmat, értéket közvetítő, egyedi, helyspecifikus félórásakat. Persze, a nagy alkotó szobrát annak rendje és módja szerint megkoszorúzták, hiszen a hagyományainkat mi fáradhatatlanul őrizzük, de úgy ám, nehogy néha ki tudjon szabadulni az emberek közé szigorú házi őrizetéből.

Egy kaptafára szabottak, szürkék, fantáziátlanok, rutinból megoldottak ezek a falunapok. S nem mellékesen valamilyen javarészt közpénzből rakják össze. Kerülendő a félreértést: nem a szórakoztató koncertes-bográcsos-huszármasírózós programpontok jelenlétét kifogásolom, a baj ezek kizá-

rólagosságával van. S történik mindez akkor, amikor a legtöbb erdélyi-partiumi nagyváros a maga bő egyhetesre hizlalt magyar napjaival akár több száz, zömében izgalmas, érdekes, értékes, koncepcióval bíró eseménnyel ejti a bőség zavarába az érdeklődőket. Valahogy az e két véglet között tátongó szakadékot kellene áthidalni. Megérteni és megértetni, hogy nincs két világ, nincs urbánus és rurális mérce. Mert nem szabad elfogadni, bebetonozni, hogy az igényes kultúrnyár a városi emberek kiváltsága, s a falusi környezetben csak a playback gagyi diadala dukál.

El bírom képzelni, hogy első lépésként, pilot projektként a Partiumi Magyar Napok „örökbe fogadjon” (ezzel párhuzamosan a maga kínálatába is egy-egy helyi színárnyalatot, ízt beemelve) egy szatmári községet, a Varadinum és a Szent László Napok egy-egy biharit, a Forगतag pedig egy marosit. Biztos vagyok benne, hogy jó mulatság lenne.